

Randi Johannessen

Notater

**Kommunale gebyr knyttet
til bolig. Januar 1999**

Innhold

1. INNLEDNING	3
2. HOVEDTREKK VED UNDERSØKELSEN	4
2.1 POPULASJON, UTVALG OG ENHET.....	4
2.2 BEGREPER OG KJENNETEGN.....	4
2.2.1 <i>Gebyrgrunnlaget</i>	4
2.2.2 <i>Tekniske tjenester knyttet til bolig</i>	5
2.3 DATAFANGST OG KONTROLL.....	6
3. RESULTATER	7
3.1 PRISNIVÅ (AVGIFTSNIVÅ).....	7
3.2 PRISENDRING (AVGIFTSENDRING).....	7
4. KOMMENTAR TIL TABELLENE	9
REFERANSER	10
VEDLEGG	
TABELLER.....	13
SKJEMA.....	28
DE SIST UTGITTE PUBLIKASJONENE I SERIEN NOTATER.....	30

1. Innledning

Statistisk sentralbyrå har i oppdrag fra Huseiernes landsforbund å gjennomføre en årlig undersøkelse av kommunale gebyrer på tekniske tjenester knyttet til egen bolig.

Kommunene har tre hovedinntektskilder; lokale skatter, statlige overføringer og brukerbetaling. Brukerbetaling har fått økende betydning for finansieringen av kommunesektoren de siste 15 årene og utgjør nå om lag 12 prosent av inntektene. Det er særlig på områder som tekniske tjenester (vann, avløp og renovasjon), pleie- og omsorg og barnehager at inntektene fra brukerbetaling har et stort omfang. Brukerbetaling på disse tre områdene utgjør vel 65 prosent av den samlede brukerfinansieringen.

Formålet med dette notatet er å gi en oversikt over brukerbetaling på tekniske tjenester knyttet til bolig i utvalgte kommuner i Norge. Notatet beskriver også utvalgs- og datafangstrutinene i undersøkelsen av de kommunale gebyrene, samt enkelte resultater. Resultatet av undersøkelsen inngår som grunnlagsmateriale for å forklare endringer i bolig- og vedlikeholdsutgifter i konsumprisindeksen. I tillegg utarbeider Huseiernes Landsforbund en rapport hvor datamaterialet presenteres på kommunenivå.

Innkrevning av gebyrer fra brukere av fast eiendom er hjemlet i lov om kommunale vann- og avløpsavgifter med tilhørende forskrifter og veiledning fra Miljøverndepartementet, i forurensningsloven og i brannvernloven, samt i egne detaljerte forskrifter som vedtas i den enkelte kommune.

2. Hovedtrekk ved undersøkelsen

2.1 Populasjon, utvalg og enhet

Målepopulasjonen for konsumprisindeksen er private husholdninger i Norge. Prisdata til konsumprisindeksen samles inn fra leverandørene av varer og tjenester til private husholdninger. I undersøkelsen om kommunale gebyr knyttet til bolig, består populasjonen av alle kommuner i Norge. I denne undersøkelsen er ikke utvalget av kommuner trukket, men hovedsakelig valgt ut etter størrelse (cutt-off prinsipp). Utvalget består av 100 av de største kommunene i Norge i tillegg til 24 mindre kommuner. Dette innebærer at kommuner med over 10 000 innbyggere er betydelig overrepresentert i utvalget. Denne utvalgsmodellen er likevel valgt da den gir forholdsvis presise estimater på landsgjennomsnittet for husholdningene.

Kommunenes anledning til å kreve brukerbetaling er i stor grad regulert av et nasjonalt lov- og regelverk. Det samme gjelder friheten til å fastsette betalingssatser. For det første må kommunene ha lovhjemmel for å kreve betaling for tjenester som det er påbudt å benytte seg av eller som man ikke kan unnlate å forbruke uten å risikere å tape rettigheter. Dette innebærer f.eks. at kommunene ikke kan kreve brukerbetaling i grunnskolen uten lovhjemmel. For det andre kan ikke kommunene pålegge innbyggerne brukerbetaling med et klart fiskalt preg uten hjemmel i lov.

2.2 Begreper og kjennetegn

2.2.1 Gebyrgrunlaget

Mens en kommunal skatt er en tvungen innbetaling som ikke innebærer krav om en bestemt motytelse, er brukerbetaling en tvungen eller frivillig innbetaling som medfører krav om en motytelse. Brukerbetaling innebærer altså at forbrukeren betaler en pris for å få tilgang på en bestemt tjeneste. Eksempler på brukerbetaling er gebyrer innen teknisk sektor, foreldrebetaling i barnehager og egenandeler i helse- og omsorgssektoren.

For enkelte brukerbetalingsordninger er det fastsatt klare maksimumsgrenser, for eksempel at omfanget av brukerbetalingen ikke må overstige kostnadene ved å produsere tjenestene. Innenfor disse rammene er det imidlertid stor variasjon i betalingssatser imellom kommunene. Forskjellene i betalingssatser skyldes i stor grad ulike økonomiske rammebetingelser. Offentlighetsrettslige prinsipper tilsier at det ikke må forekomme usaklig eller urettferdig diskriminering, og at brukerbetalingen ikke må være vilkårlig eller grovt urimelig. De kommunale gebyrene vedtas av kommunestyret eller annen beslutende myndighet og skal være innenfor de rammene som er satt i loven og i forskriftene til loven. Kommunen kan justere satsene hvert år. Dette gjøres vanligvis i forbindelse med fastsetting av neste års kommunebudsjett.

De utvalgte kommunene i denne undersøkelsen har gitt opplysninger for følgende tjenester;

- vann
- avløp
- renovasjon
- feiing

For å få sammenliknbare tall er gebyrene for vann og avløp er knyttet til en standard bolig 110 kvadratmeter på ett mål tomt med beregnet vannforbruk etter kommunens satser eller et vannforbruk på 175 kubikkmeter i året der det er vanlig å betale etter faktisk forbruk målt med vannmåler, en årlig feiing av et pipeløp og ukentlig tømning av en 120 liters søppelkasse.

Gebyrgrunnlaget er gebyrer fastsatt av kommunestyret eller annen beslutende myndighet gjeldende for januar 1999. Annet hvert år kreves gebyrene for vann og avløp også i form av tilknytningsgebyr.

2.2.2 Tekniske tjenester knyttet til bolig

Vann og avløp

Det alt vesentlige av vannforsyningen skjer i kommunal regi. I tillegg har det offentlige ansvaret for visse tilsyns-, kontroll- og godkjenningssfunksjoner knyttet til vannforsyningen. Ansvaret for å etablere og drive vannforsyningsanlegg er ikke fastlagt i lovgivningen, slik at vannforsyning dermed ikke er en pålagt driftsoppgave for kommunene. Den offentlige myndigheten i forhold til vannforsyning er fastlagt i flere lover og forskrifter. Drikkevannsforskriften (Forskrift om vannforsyning og drikkevann mm. fra 1. januar 1995), gitt av Sosial- og helsedepartementet i medhold av kommunehelstetjenesteloven, næringsmiddeloven og lov om helsemessig beredskap presiserer myndighetsforholdene og kvalitetskravene innen vannforsyning. Forskriften er i samsvar med EU's direktiv om kvalitetskrav til drikkevann.

Forurensningsloven med tilhørende forskrifter er det sentrale lovverket for avløpssektoren. Avløpsrensing er ikke en lovpålagt kommunal oppgave, men kommunen kan i medhold av forurensningsloven pålegges ansvar for avløpsanlegg i egen kommune. Fylkesmannen er delegert ansvaret for å gi utslippstillatelser og godkjenner de enkelte avløpsanleggenes utslipp. Gjennom forurensningsloven stilles det krav til vannverkseierne.

Gebyrene for vann og avløp skal i størst mulig grad fastsettes etter prinsippet om nytte-beskatning. Det innebærer at gebyrene bør gi uttrykk for hva det koster kommunen å betjene den enkelte eiendom med vann- og avløpsanlegg. Kommunene har derfor anledning til å differensiere gebyrene mellom ulike brukere. Kommunene er ikke forpliktet til å kreve inn vann- og kloakkgebyr. De kan velge helt eller delvis å finansiere vann- og avløpsgebyrene over det ordinære kommunebudsjettet

Kommunenes frihet til å fastsette avgiftsnivået er begrenset av selvkostprinsippet. I følge forskrift om kommunale vann- og avløpsgebyrer, fastsatt av Miljøverndepartementet 10. januar 1995, skal gebyrene ikke overstige kommunens nødvendige kostnader på vann- og avløpssektoren. Bare kommunens faktiske utgifter på vann- og avløpssektoren kan kreves dekket gjennom gebyrene. Det er likevel anledning til å la gebyrinntektene overstige utgiftene for et enkelt år dersom gebyrene innenfor en periode på 3-5 år holder seg innenfor rammen av de nødvendige utgifter. Praktiseringen av denne forskriften er kritisert fra flere hold. En av innvendingene er at forskriften gir mulighet for å fastsette gebyrer som overstiger de reelle kostnadene ved å levere vann.

Private husholdninger betaler vanligvis gebyr etter stipulert vannforbruk selv om et stadig økende antall kommuner nå tilbyr husholdningene gebyr etter faktisk forbruk målt ved vannmåler. Kommuner som velger å anslå eller stipulere forbruket, fastsetter det ofte som antatt forbruk i kubikkmeter per boligflate. I kommuner som krever avgift etter faktisk forbruk, installeres det vannmåler hos abonnenten. Noen kommuner lar abonnenten selv sørge for installering av vannmåler gjennom en autorisert rørlegger, mens andre kommuner krever at representanter for kommunen både installerer måler og påtar seg drift og vedlikeholdsansvar. Flere kommuner tar også leie for vannmåler. Det målte eller stipulerte forbruket av vann er også grunnlaget for avløpsgebyret, ettersom gebyrene betales etter prinsippet om at vann inn er lik vann ut. En del kommunen operere med minimumssatser på forbruket slik at gebyrene for den enkelte eiendom ikke blir for små.

Renovasjon

De viktigste utøvende oppgavene innen renovasjonssektoren er lagt til kommunene. Kommunene har med hjemmel i forurensningsloven anledning til å ta betalt for innsamling, mottak, oppbevaring og behandling av forbruksavfall (i hovedsak husholdningsavfall), samt å innføre ordninger for sortering av avfallet. Det er også et kommunalt ansvar å etablere ordninger for innsamling og mottak av visse

grupper av spesialavfall. Produksjonsavfallet, det vil si det meste av avfallet fra næringslivet, er i utgangspunktet avfallsprodusentens eget ansvar. Håndteringen av produksjonsavfallet har til nå i stor grad vært styrt av markedskreftene uten noe spesielt kommunalt ansvar, bortsett fra tilrettelegging og rådgivning. Kommunene er ikke pliktige til å ha et behandlingsanlegg for produksjonsavfall. Det er imidlertid utarbeidet forskrifter for hvordan produksjonsavfallet skal håndteres. Kommunene vil kunne få økt ansvar også for produksjonsavfallet.

I avfallssektoren er kommunene på lik linje med vann- og avløpssektoren forpliktet til å følge selvkostprinsippet. Brukerbetalingen skal fastsettes slik at inntektene samlet sett ikke overstiger kommunens utgifter på avfallssektoren. Brukerbetalingen kan imidlertid overstige utgiftene enkelte år forutsatt at inntektene ikke overstiger utgiftene over en periode på inntil 5 år.

Nytte-beskatningsprinsippet gjelder også for renovasjonsgebyret. Betalingsatsene skal fastsettes i forhold til hva det koster å betjene den enkelte avfallsleverandør. Det gis altså adgang til en differensiering av gebyrene begrunnet i varierende kostnader ved å betjene ulike brukergrupper. Det er imidlertid ikke anledning til å differensiere gebyret etter sosiale kriterier, som for eksempel inntekt. Kommunene kan heller ikke subsidiere tjenesten over det ordinære kommunebudsjettet.

Med virkning fra 1. januar 1999 ble det overfor kommunene innført en avgift til statskassen på avfall som er levert til sluttbehandling, den såkalte deponiavgiften. Dette er en fast avgift per tonn avfall som går til deponi eller forbrenning. Formålet med avgiften er å vri kommunene mot en mer miljøvennlig avfallsbehandling.

Feieavgift

Brannvernloven bestemmer at kommunen kan innføre feieavgift til dekning av lovbestemt feiing. Det er ingen bestemmelser i lov eller forskrift om nivået på denne avgiften.

2.3 Datafangst og kontroll

Hovedundersøkelsen gjennomføres i januar hvert år. I tillegg gjennomføres det stikkprøver i september for å fange opp eventuelle justeringer som kan finne sted på høsten.

Undersøkelsen gjennomføres som en postal undersøkelsen hvor kommunene i begynnelsen av januar får tilsendt et skjema. Bearbeidingen av datamaterialet avsluttes normalt i april hvert år.

Kommunene skal legge ved dokumentasjon som bekrefter de fastsatte gebyrene. Dersom ikke dokumentasjon foreligger, og ved store avvik i forhold til foregående år, kontaktes den enkelte kommune per telefon. Kommunene gis adgang til å spesifisere alle avvik dersom spørreoppsettet ikke fullt ut er tilpasset kommunens betalingssystem. Kommuner som ikke har sendt inn oppgaven innen tidsfristen får tilsendt nytt skjema. Svarprosenten i undersøkelsen er 100 prosent.

3. Resultater

Det er meget stor variasjon i gebyrsatsene mellom kommunene i utvalget, også innen hvert fylke. Et økende antall kommuner gir forbrukerne adgang til å betale etter faktisk forbruk.

Av de 124 utvalgskommunene er det per januar 1999 24 kommuner hvor alle eller mer enn halvparten av husholdningene betaler gebyr etter faktisk forbruk. De aller fleste kommunene som gir dette tilbudet, er lokalisert i Østlandsfylkene. På Vestlandet og i Nord-Norge er tilbudet foreløpig lite utbredt.

3.1 Prisnivå (avgiftsnivå)

I gjennomsnitt betalte husholdningene i utvalgskommunene 1708 kroner for vann og 2407 kroner for avløp. For vann varierer årsbetalingen for januar 1999 mellom 514 kroner og 3791 kroner.

Avløpsgebyrene varierer mellom 550 kroner og 5289 kroner. Gjennomsnittlig renovasjonsgebyr beløper seg til 1641 kroner og gebyrene varierer mellom 1089 kroner og 2863 kroner. Feieavgiften har et landsnitt blant utvalgskommunene på 196 og en variasjon mellom 62 kroner som det laveste og 381 kroner som det høyeste gebyret. I tillegg er det en kommune i utvalget som ikke tar betalt for feieing.

Fordeling på intervaller viser at kun 15 kommuner i utvalget har renovasjonsgebyr under 1250 kroner og hele 45 kommuner har renovasjonsgebyr som overstiger 1750 kroner. Om lag 65 prosent av utvalget har avløpsgebyrer i intervallet 1500 - 3000 kroner, mens knappe to tredjedeler av utvalget har vanngebyr i intervallet 1000 - 2000 kroner.

3.2 Prisendring (avgiftsendring)

Datamaterialet danner også grunnlag for endringstall på regionsnivå. Disse endringstallene publiseres i Ukens Statistikk og på internett i april hvert år. Endringstallene framkommer ved å beregne et aritmetisk gjennomsnitt av gebyrene for hele landet og for den enkelte region i inneværende år sett i forhold til tilsvarende gjennomsnitt i 1998.

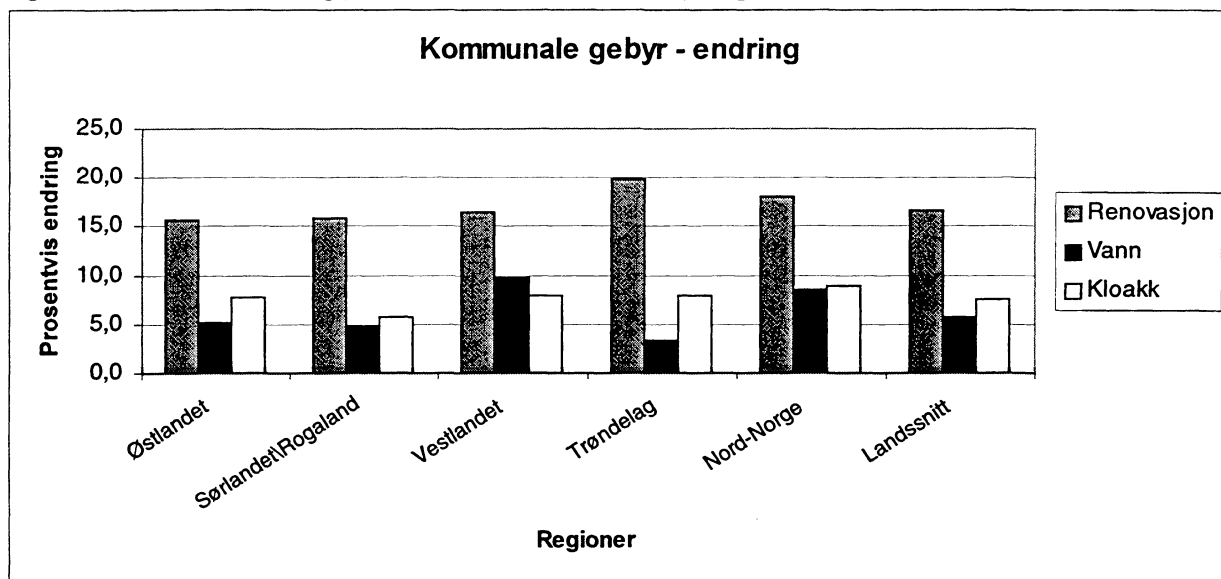
Landet sett under ett viser at renovasjonsavgiften har hatt den kraftigste økningen fra januar 1998 til januar 1999 med en økning på knappe 17 prosent. Feieavgiften økte med vel 8 prosent i samme periode, mens vann og avløp hadde en oppgang på henholdsvis vel 6 og 8 prosent.

Innføring av deponiavgiften er en viktig forklaringsfaktor bak den kraftige veksten i renovasjonsgebyrene. Særlig renovasjonssektoren som står foran store utfordringer som følge av at avfallsmengden øker raskt samtidig som kravene til miljøvennlig håndtering skjerpes, har gjennomgått store endringer de senere år. Dette har resultert i at gebyrene for renovasjon har vist en kraftig oppgang de siste årene. Dette har blant annet sammenheng med at kommunene er pålagt å utbedre gamle fyllplasser. Nye minstekrav er gitt med krav om tiltak blant annet mot sigevann, for uttak og forbrenning av deponigass, for kildesorterte avfallsfraksjoner, for økt gjenvinningsgrad, for utsortering av matavfall, etc. Også innføring av ulike ordninger for kildesortering er viktige faktorer bak utviklingen i renovasjonsgebyrene de siste årene.

Gruppert på regionsnivå er det store forskjeller mellom den enkelte region og mellom de ulike tjenestene. Resultatene fremgår av figur 1 (feing er utelatt).

Figur 1. Prosentvis endring januar 1998 - januar 1999, gruppert etter regioner.

Østlandet: Østfold, Akershus, Oslo, Vestfold, Hedmark, Oppland, Buskerud og Telemark

Sørlandet/Rogaland: Aust-Agder, Vest-Agder og Rogaland

Vestlandet: Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal

Trøndelag: Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag

Nord-Norge: Nordland, Troms og Finnmark

4. Kommentar til tabellene

Alle priser i tabellene er inkludert merverdiavgift. Tabellene er gruppert etter fylke for å gi en mer oversiktlig inndeling.

Tabell 1 gir en oversikt over årsgebyrene for renovasjon, feiing, vann og avløp for den enkelte kommune som inngår i utvalget. Årsgebyrene for vann og avløp er hovedsakelig beregnet etter stipulert forbruk. Stipulert forbruk beregnes ved å multiplisere boligen areal med et anslått forbruk per kvadratmeter boligflate. Anslått forbruk varierer vanligvis mellom 1,3 og 2,0 kubikkmeter per kvadratmeter. For kommuner som i hovedsak benytter målt forbruk er pris per kubikkmeter multiplisert med standardforbruket på 175 kubikkmeter. For kommuner som benytter en minimumssats som er høyere enn 175 kubikkmeter per år er den aktuelle satsen benyttet i beregningen av årsgebyret. Kommuner hvor innbyggerne betaler årsgebyr for vann og avløp etter faktisk forbruk (målt forbruk) er merket.

Tabell 2 viser den prosentvise endringen i renovasjon, feiing vann og avløp for den enkelte kommune i perioden januar 1998 til januar 1999.

Tabell 3 omfatter priser per kubikkmeter for vann og avløp. Enkelte kommuner har kun kubikkmeterpriser for næringsbygg. For slike kommuner er det ikke oppgitt priser per kubikkmeter. I tillegg gir tabellen en oversikt over pris for leie av vannmåler og minimumsforbruket for vann og avløp i for kommuner som har innført dette. Enkelte kommuner opererer med forskjellig minimumsforbruk for vann og avløp. Der hvor dette er innført, går begge satsene fram av tabellen.

Referanser

Huseiernes Landsforbund (1998): "Priser på kommunale tjenester: vann, kloakk, renovasjon, feiing".

Norges Offentlige Utredninger (1997) "Om finansiering av kommunesektoren" NOU 1997:8
Rapport nr. 1 1998

Toll- og Avgiftsdirektoratet (1998): "Avgift på sluttbehandling av avfall 1999". Rundskriv nr.
19/1999 S

Vedlegg

Tabeller

Skjema

Tabell 1. Kommunale gebyrer inkludert merverdiavgift januar 1999

Østfold

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Halden	1373	141	755	2519
Fredrikstad	1641	169	1378	3838
Moss*	1322	261	1722	3336
Sarpsborg	1433	198	1400	3328
Hvaler*	1212	288	3791	4656
Askim	1089	160	1429	3597
Rygge*	1519	213	1937	3530

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Akershus

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Vestby	1549	143	2534	3247
Ski*	1624	199	3046	2605
Ås	1697	129	1033	1550
Frogn*	2474	160	3035	3745
Nesodden	1870	167	2030	2964
Oppegård*	1700	191	1410	2335
Bærum	1359	123	1299	1904
Asker	1732	114	1507	1507
Aurskog-Høland*	1697	338	2263	3229
Sørum	1266	155	2244	2691
Rælingen	1472	197	3450	3135
Lørenskog	1442	170	1830	1945
Skedsmo	1367	145	1818	1993
Nittedal	1482	213	3026	1668
Ullensaker*	1150	239	1301	2234
Nes i Akershus	1125	214	2355	3252
Eidsvoll*	1170	234	1647	2240

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Oslo

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Oslo	1902	91	721	1476

Tabell 1 (forts.)

Hedmark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Kongsvinger	1740	264	1777	2625
Hamar*	1230	310	1894	2755
Ringsaker*	1557	216	2077	4240
Stange*	1439	231	2717	5144
Grue*	1713	261	2627	5289
Elverum	1544	230	1234	1862
Alvdal	1472	162	2645	4194

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Oppland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Lillehammer*	1578	223	1776	2876
Gjøvik	1351	271	1563	2405
Ringebu	1184	221	1948	2814
Østre Toten*	1595	177	2918	2460
Vestre Toten	1476	172	3358	3266
Gran	1261	162	2165	3680
Sør-Aurdal	1461	252	2011	2676

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Buskerud

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Drammen	1339	242	2490	4936
Kongsberg	1740	154	1285	2422
Ringerike*	1261	185	1905	4090
Nes i Buskerud	1722	225	1098	2529
Modum*	1353	123	1968	2831
Øvre Eiker	1761	166	2362	2982
Nedre Eiker*	1739	169	1673	2475
Lier*	1661	196	1384	2835
Røyken*	1353	165	1414	2538

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Vestfold

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Borre	2091	203	1109	2738
Tønsberg	1769	123	996	1882
Sandefjord	1454	245	993	2258
Larvik	1442	160	1474	2792
Nøtterøy	2091	160	800	2128

Tabell 1 (forts.)

Telemark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Porsgrunn	935	154	1193	2922
Skien	1128	192	1321	2742
Notodden	1523	219	1940	3192
Bamle	1304	185	1395	4167
Kragerø	1627	240	1046	2424
Fyresdal	1449	159	1408	2897

Aust-Agder

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Arendal	1738	160	1661	3223
Grimstad	1466	194	1472	3191
Iveland	1339	204	1165	1936

Vest-Agder

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Kristiansand	1835	182	812	2354
Mandal*	1846	137	672	2967
Vennesla	1802	175	1624	4528
Kvinesdal*	1362	221	917	2105

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Rogaland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Egersund	1119	175	1294	2247
Sandnes	1279	172	812	1299
Stavanger	1181	185	1412	1791
Haugesund	1676	214	830	1824
Hå	1525	145	1625	1567
Klepp	1187	123	1384	1993
Time	1276	215	1132	1667
Sola	1169	197	1686	2699
Bokn	1107	62	2144	1898
Karmøy	1129	.	2172	1037

Tabell 1 (forts.)

Hordaland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Bergen	1925	231	1847	2071
Stord	1968	246	1279	1642
Kvinnherad	1601	185	1374	1269
Voss	1973	228	1466	3031
Os	2214	264	1267	1661
Fjell	1850	261	1478	1478
Askøy	1914	209	2015	1603
Lindås	1908	242	2551	2065

Sogn og Fjordane

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Gulen	1993	199	1587	1421
Sogndal	1845	191	1743	1097
Gloppen	2000	166	2718	2337

Møre og Romsdal

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Moide	1685	239	1433	1327
Kristiansund	2038	180	514	1335
Ålesund	1732	178	1669	2625
Volda	2091	157	1540	550
Ørsta	2091	157	1578	2214
Gjemnes	1889	278	1857	2005
Tustna**	1581	144	.	1525

** Kun private vannverk

Sør-Trøndelag

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Trondheim*	1531	146	1316	1405
Rennebu	2165	219	1341	2030
Orkdal	1845	215	2200	2829
Melhus	1322	197	1070	1943
Malvik	1464	185	3014	1697

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Tabell 1 (forts.)

Nord-Trøndelag

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Steinkjer	1728	215	2111	2849
Namsos	2188	248	2044	3531
Stjørdal	1827	246	1530	2175
Levanger*	1784	266	1442	2335
Verdal	1808	208	2095	2716
Overhalla	2030	240	2780	3369
Vikna	2496	224	2694	1359

* Arsgebyr beregnet etter faktisk forbruk

Nordland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Bodø	1734	187	1194	1353
Narvik	1768	207	1407	1776
Vefsn	1999	240	1550	1894
Rana	1501	252	904	1346
Gildeskål	1836	204	1485	1319
Fauske	1750	139	1975	2241
Vestvågøy	2863	105	1813	1924
Andøy	1856	111	1139	1469

Troms

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Harstad	1798	199	1204	1196
Tromsø	2300	170	1271	1919
Bardu	1387	250	1592	1661
Lenvik	1892	198	2406	1635
Skjervøy	1919	295	914	1734

Finnmark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Hammerfest	1732	143	1033	732
Vadsø	1919	129	1953	1296
Alta	1702	162	1518	1148
Karasjok	2208	381	1833	2042
Sør-Varanger	1808	106	1636	1415

Tabell 2. Kommunale gebyrer inkludert merverdiavgift, prosentvis endring januar 1998 - januar 1999

Østfold

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Halden	15,0	3,1	18,1	13,5
Fredrikstad	10,7	5,4	5,7	2,8
Moss	0,0	26,9	0,0	0,0
Sarpsborg	8,9	3,2	3,8	4,1
Hvaler	3,2	3,1	8,0	13,2
Askim	18,0	4,0	28,8	6,3
Rygge	4,7	25,4	1,1	3,1

Akershus

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Vestby	8,0	3,6	2,0	3,9
Ski	16,8	3,2	5,6	1,7
Ås	7,4	0,0	7,7	5,0
Frogn	-1,4	4,8	10,2	10,1
Nesodden	5,5	27,1	-8,8	18,7
Oppegård	8,9	47,6	15,9	14,2
Bærum	52,4	3,1	8,4	-5,3
Asker	29,2	3,3	10,1	10,1
Aurskog-Høland	27,2	1,9	0,0	6,9
Sørum	25,0	0,0	-10,0	6,0
Rælingen	50,0	2,6	10,0	10,0
Lørenskog	30,1	2,2	-5,0	0,0
Skedsmo	33,5	2,6	0,0	1,9
Nittedal	45,0	1,8	7,0	22,2
Ullensaker	3,3	3,2	3,5	3,2
Nes i Akershus	12,8	3,0	3,0	3,0
Eidsvoll	11,8	9,8	5,5	5,5

Oslo

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Oslo	6,8	4,2	9,9	8,8

Tabell 2 (forts.)

Hedmark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Kongsvinger	42,9	15,6	24,0	10,0
Hamar	11,1	9,6	0,0	0,0
Ringsaker	3,6	3,5	0,0	6,0
Stange	4,0	7,4	6,3	6,5
Grue	45,4	3,9	15,1	82,2
Elverum	31,6	19,9	-8,8	-8,9
Alvdal	10,0	10,9	-10,4	10,4

Oppland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Lillehammer	12,3	3,4	3,2	3,2
Gjøvik	12,5	2,3	14,9	1,7
Ringebu	0,0	7,1	5,9	5,1
Østre Toten	10,7	5,1	5,9	16,3
Vestre Toten	22,4	16,7	19,7	12,0
Gran	17,1	3,9	3,9	13,3
Sør-Aurdal	26,9	10,2	10,1	10,0

Buskerud

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Drammen	26,3	3,1	3,3	3,2
Kongsberg	23,6	0,0	9,2	0,0
Ringerike	17,1	0,0	0,0	11,8
Nes i Buskerud	21,7	7,6	0,0	2,2
Modum	0,0	0,0	18,8	32,8
Øvre Eiker	4,5	0,0	1,9	1,5
Nedre Eiker	7,9	2,2	-0,6	2,7
Lier	4,2	2,6	0,0	5,0
Røyken	21,1	3,1	8,0	8,0

Vestfold

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Borre	23,2	0,0	0,0	0,0
Tønsberg	30,7	0,0	36,4	21,0
Sandefjord	4,3	4,2	9,8	5,1
Larvik	5,1	0,0	12,0	2,0
Nøtterøy	36,0	13,0	-1,5	-6,0

Tabell 2 (forts.)

Telemark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Porsgrunn	28,8	0,0	10,2	20,0
Skien	-4,1	5,4	3,4	0,0
Notodden	37,6	17,1	-0,2	-3,7
Barnle	8,2	4,9	5,3	9,8
Kragerø	27,1	6,6	0,5	1,4
Fyresdal	12,2	10,3	10,1	10,0

Aust-Agder

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Arendal	27,3	0,0	12,5	8,0
Grimstad	19,9	0,0	2,6	2,5
Iveland	0,0	35,0	5,0	4,9

Vest-Agder

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Kristiansand	18,1	5,7	3,4	12,7
Mandal	33,5	2,8	15,2	9,7
Vennesla	2,2	2,9	3,0	3,0
Kvinesdal	2,5	25,0	11,2	11,0

Rogaland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Egersund	37,0	0,0	0,0	8,0
Sandnes	15,6	0,0	1,7	-5,0
Stavanger	25,5	0,0	-7,9	0,0
Haugesund	11,2	3,0	-2,2	-4,0
Hå	17,2	4,4	6,5	12,7
Klepp	28,7	0,0	9,8	0,0
Time	18,0	22,4	15,0	0,0
Sola**	33,8	-	4,3	4,3
Bokn	0,0	16,3	10,0	22,9
Karmøy***	0,0	-	0,0	20,1

** Ikke gebyr for feiing i 1998

*** Ikke gebyr for feiing

Tabell 2 (forts.)

Hordaland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Bergen	22,7	2,2	0,0	0,0
Stord	39,1	5,3	7,2	29,0
Kvinnherad	4,2	5,6	20,0	20,0
Voss	12,0	38,1	11,9	1,0
Os	24,1	0,0	10,2	10,2
Fjell	0,0	0,0	0,0	0,0
Askøy	19,1	6,3	32,0	14,0
Lindås	30,0	11,9	18,0	10,0

Sogn og Fjordane

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Gulen	31,7	5,2	4,9	5,0
Sogndal	24,1	3,3	5,0	0,0
Gloppen	11,4	12,5	2,6	15,2

Møre og Romsdal

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Molde	29,7	14,1	5,0	8,0
Kristiansund	3,4	22,7	-16,6	1,6
Ålesund	17,0	0,0	4,5	7,8
Volda	13,3	25,5	55,7	4,9
Ørsta	13,3	4,1	3,7	4,6
Gjemnes	5,0	2,7	5,2	13,6
Tustna*	3,2	2,6	-	3,3

*kun private vannverk

Sør-Trøndelag

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Trondheim	7,8	0,0	7,0	13,1
Rennebu	15,3	11,3	-5,2	-3,5
Orkdal	37,6	16,7	6,5	15,0
Melhus	30,3	10,3	10,1	12,1
Malvik	0,0	0,0	0,0	0,0

Tabell 2 (forts.)

Nord-Trøndelag

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Steinkjer	9,8	6,1	-3,7	2,1
Namsos	29,0	20,2	11,7	13,6
Stjørdal	29,7	33,3	-10,0	10,0
Levanger	12,4	5,9	8,1	23,3
Verdal	14,0	7,0	4,0	7,0
Overhalla	28,8	0,0	0,0	0,0
Vikna	25,1	73,3	7,0	7,0

Nordland

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Bodø	26,3	0,0	8,5	20,1
Narvik	10,0	15,1	12,5	15,3
Vefsn	10,5	5,4	13,5	11,6
Rana	24,5	9,0	4,3	8,6
Gildeskål	24,7	9,2	9,1	9,1
Fauske	26,0	3,7	18,1	0,0
Vestvågøy	38,5	11,8	10,8	3,0
Andøy	22,0	5,9	5,9	6,0

Troms

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Harstad	4,3	3,8	4,7	6,9
Tromsø	13,3	3,0	3,3	3,3
Bardu	9,7	15,3	15,0	20,0
Lenvik	12,5	3,9	8,1	8,0
Skjervøy	23,8	5,3	-5,9	6,0

Finnmark

Kommune	Renovasjon	Feiing	Vann	Avløp
Hammerfest	4,0	5,5	8,0	2,1
Vadsø	21,4	5,0	8,0	8,5
Alta	27,6	4,8	9,0	9,0
Karasjok	8,5	10,7	8,0	13,7
Sør-Varanger	23,0	3,6	3,7	17,9

Tabell 3. Kommunale gebyrer inkludert merverdiavgift, kubikkmeterpriser og minimumsforbruk målt i antall kubikkmeter

Østfold

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Halden	3,78	12,60	.	.
Fredrikstad	5,51	15,35	.	150
Moss	9,84	19,07	.	60
Sarpsborg	7,00	16,64	246	125
Hvaler	21,66	26,60	.	120
Askim	6,64	16,73	.	150
Rygge	11,07	20,17	.	50

Akershus

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Vestby	12,67	16,24	.	150
Ski	17,16	14,88	43	120
Ås	8,61	12,92	185	100
Frogn	17,34	21,40	.	75
Nesodden	14,06	20,57	.	72
Oppegård	8,06	13,35	.	.
Bærum	7,87	12,05	.	150
Asker	6,03	6,03	111	100
Aurskog-Høland	8,79	14,27	.	.
Sørum	8,98	10,77	.	150
Rælingen	20,91	19,00	.	90
Lørenskog	12,20	12,96	224	150
Skedsmo	12,12	13,28	161	150
Nittedal	12,92	9,10	.	50
Ullensaker	9,10	15,62	209	100
Nes i Akershus	14,94	20,66	145	97
Eidsvoll	8,99	16,59	74	80

Oslo

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Oslo	3,89	9,16	1231	.

Hedmark

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Kongsvinger	9,93	14,27	101	50
Hamar	10,82	15,74	.	.
Ringsaker	11,87	24,23	.	.
Stange	14,70	29,40	145	.
Grue	11,93	26,45	241	200
Elverum	7,01	10,58	.	50
Alvdal	10,58	16,79	129	125

Tabell 3 (forts.)

Oppland

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Lillehammer	8,70	16,43	254	50
Gjøvik	9,47	14,58	369	150
Ringebu	8,86	12,79	121	100/200
Østre Toten	14,39	12,30	400	200
Vestre Toten	11,19	10,89	234	300
Gran	9,84	16,73	283	160
Sør-Aurdal	9,14	12,16	.	220

Buskerud

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Drammen	8,20	17,45	137	60
Kongsberg	5,84	11,01	116	50
Ringerike	10,89	23,37	.	.
Nes i Buskerud	6,27	14,45	.	75
Modum	9,84	16,17	246	50
Øvre Eiker	9,84	12,42	111	140
Nedre Eiker	8,86	14,15	123	50
Lier	7,91	16,20	.	.
Røyken	7,27	14,50	141	100

Vestfold

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Borre	4,31	4,92	369	300
Tønsberg	4,98	9,41	.	150
Sandefjord	3,97	9,03	.	250
Larvik	4,00	5,78	146	100
Nøtterøy	3,94	10,64	369	.

Telemark

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Porsgrunn	5,42	13,28	.	120
Skien	6,95	14,43	.	190
Notodden	7,76	12,77	123	200
Bamle	7,44	22,23	.	.
Kragerø	7,47	17,32	.	140
Fyresdal	5,63	11,59	.	.

Tabell 3 (forts.)

Aust-Agder

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Arendal	.	.	.	.
Grimstad	4,91	15,95	.	300/200
Iveland	4,16	6,91	247	280

Vest-Agder

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Kristiansand	3,69	10,70	.	150
Mandal	3,32	16,48	74	180
Vennesla	4,92	13,71	.	150
Kvinesdal	5,24	12,03	.	125

Rogaland

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Egersund	4,31	7,49	.	150
Sandnes	7,38	11,81	369	165
Stavanger	6,42	8,14	153	110
Haugesund	5,54	12,16	105	150
Hå	5,73	4,22	43	.
Klepp	5,54	7,97	.	100
Time	5,90	9,47	213	150
Sola	3,84	6,57	.	100
Bokn	.	.	.	.
Karmøy	4,12	2,34	261	.

Hordaland

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Bergen	5,09	5,85	.	275
Stord	6,77	8,00	.	176
Kvinnherad	5,73	5,28	.	300
Voss	9,99	20,26	164	60
Os	5,04	6,27	228	265
Fjell	6,33	6,33	562	.
Askøy	7,87	5,66	.	.
Lindås	10,21	8,25	246	125

Sogn og Fjordane

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Gulen	7,96	7,11	354	.
Sogndal	8,67	5,54	700	.
Gloppen	10,58	9,35	.	.

Tabell 3 (forts.)

Møre og Romsdal

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Molde	5,26	4,18	.	196
Kristiansund	3,11	8,08	161	150
Ålesund	7,59	11,93	.	200
Volda	8,10	2,89	343	280
Ørsta	7,01	9,84	325	225
Gjemnes	7,75	8,36	.	120
Tustna*	.	.	.	.

*kun private vannverk

Sør-Trøndelag

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Trondheim	5,60	7,02	197	200
Rennebu	8,92	13,53	308	150
Orkdal	6,42	8,98	.	.
Melhus	6,40	11,56	.	325
Malvik	12,05	6,77	246	.

Nord-Trøndelag

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Steinkjer	8,79	11,87	.	200
Namsos	7,63	13,01	.	244
Stjørdal	6,09	8,71	.	250
Levanger	8,24	13,35	.	150
Verdal	8,92	11,55	.	120
Overhalla	9,23	10,46	.	250
Vikna	11,23	5,66	.	180

Nordland

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Bodø	9,05	10,25	.	90
Narvik	9,14	11,54	.	.
Vefsn	7,75	9,47	.	200
Rana	3,59	5,20	.	256
Gildeskål	7,28	3,64	277	200
Fauske	8,98	10,18	92	200
Vestvågøy	9,30	9,86	.	200
Andøy	5,71	7,33	.	.

Tabell 3 (forts.)

Troms

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Harstad	4,86	4,83	400	325
Tromsø	7,70	11,62	.	50
Bardu	5,29	5,52	.	.
Lenvik	8,75	5,94	.	.
Skjervøy	3,22	6,11	.	.

Finnmark

Kommune	Vann	Avløp	Måleravgift	Minimumsforbruk i kubikkmeter
Hammerfest	2,56	2,15	795	.
Vadsø	7,43	4,93	246	.
Alta	4,05	3,37	97	.
Karasjok	7,49	8,61	.	.
Sør-Varanger	6,54	5,66	246	250

«F1»

«F2»

«F3»

«F4»

«Kommune»

Att: «F5»

Tlfnr: «F6»

KOMMUNALE GEBYRER KNYTTET TIL BOLIG

Vi ber om at De på dette skjemaet angir kommunens gebyrer knyttet til utvalgte tjenester i boligsammenheng. Gebyrene skal være beregnet på årsbasis og skal være **uten merverdiavgift (mva)**. Gebyrer fastsatt av kommunestyret eller annen besluttede myndighet gjeldende for **januar 1998 og januar 1999** skal brukes.

Dersom spørreoppsettet ikke helt ut er tilpasset kommunens betalingssystem, ber vi om at alle avvik spesifiseres i merknadsfeltet på neste side. Referer til de aktuelle spørsmål ved kommentarer.

1. RENOVASJON

Angi renovasjonsgebyret uten mva. i kommunen for tømning av en søppelkasse.

1998, januar. Kr.	1999, januar. Kr.
-------------------	-------------------

- a. Hvor ofte tømmes søppelkassen? _____ ganger pr. år
b. Hvor mange liter rommer søppelkassen? _____ liter

2. FEIING

Angi feiegebyret uten mva. for et piperør i kommunen.

1998, januar. Kr.	1999, januar. Kr.
-------------------	-------------------

3. VANN OG KLOAKK

Angi årsgebyret uten mva. for en standard bolig på 110 m² på ett mål tomt.

3.1 Uten vannmåler, etter stipulert forbruk.

Vann:

1998, januar. Kr.	1999, januar. Kr.
-------------------	-------------------

Kloakk:

1998, januar. Kr.	1999, januar. Kr.
-------------------	-------------------

De sist utgitte publikasjonene i serien Notater

- 99/11 I. Aukrust og H. Utne: Detaljerte arbeidsmarkedsdata – på kommunenivå: Dokumentasjon av arbeidsmarkedsdata til PANDA. 4. utgave. 37s.
- 99/12 K.J. Einarsen, H. Hartvedt, A.B. Skara og C.B. Strand: Faktaark for FylkesKOSTRA-utdanning. Årsrapporteringen for 1998. Sør-Trøndelag fylkeskommune: Nøkkeltall med indikatorer for: Prioriteringer og ressursbruk, Dekningsgrad, Produktivitet og kvalitet. 41s.
- 99/13 G. Sparby: Selvangivelsesstatistikk 1993-1996: Dokumentasjon. 121s.
- 99/14 B.R. Joneid og J. Lajord: FD – Trygd: Dokumentasjonsrapport: Demografi. 1992-1993. 95s.
- 99/15 A.L. Brathaug: Evaluering av fylkes-KOSTRA, helsetjenester 1998. 64s.
- 99/16 A.J. Isachsen, S.O. Stoknes og G.H. Bjønnes: Den store gjettekonkurransen. 26s.
- 99/17 Z. Li-Chun, L. Solheim og M. Stålnacke: Lønnsomhetsundersøkelsen for fiskefartøy: Ny utvalgsplan og estimeringsmetode. 61s.
- 99/18 Å. Nossum og L. Sandberg: Harmonisert konsumprisindeks. 31s.
- 99/19 P.E. Tønjum: Dokumentasjon av edb-rutiner for kjeding av årlig og kvartalsvis nasjonalregnskap. 66s.
- 99/20 B. Halvorsen og K.R. Wangen: Dokumentasjon av utdrag fra skattestatistikken 1975-1985 for kobling mot forbruksundersøkelsen. 31s.
- 99/21 B. Halvorsen: Dokumentasjon av analysefiler til prosjektet "Fleksibel energibruk i husholdningene": Prisdatabaser for varer og tjenester (1975-1994), husholdningstariffer for elektrisitet (1975-1996) og temperaturdata (1957-1996). 34s.
- 99/22 B. Halvorsen: Dokumentasjon av analysefiler til prosjektet "Fleksibel energibruk i husholdningene": Forbruksundersøkelsen 1974-1995. 34s.
- 99/23 A. Barstad: På vei mot det gode samfunn?: Om opplegget for en publikasjon som beskriver verdilandskapet i Norge. 72s.
- 99/24 G. Dahl: FD – Trygd: Type prosjekt, organisering, forløpsdata og analysemuligheter. 34s.
- 99/25 J. Johansen og J. Lajord: FD – Trygd: Dokumentasjonsrapport: Arbeidssøkere. 1992-1993. 99s.
- 99/26 K-A. Hovland og F. Bendiksen: Foreldrebetalingundersøkelse: Rapport om betaling for heldagsopphold i kommunale og private barnehager, januar 1999. 38s.
- 99/27 G. Dahl og J. Johansen: FD – Trygd: Dokumentasjonsrapport: Sysselsetting. 1992-1993. 77s.
- 99/28 P. Bakken, H. Hagen og J.A. Osnes: Kvartalsvis lagerstatistikk. 64s.
- 99/29 E. Rønning: Fokusgrupper om opplysninger om skolegang: Dokumentasjon og resultater. 38s.
- 99/30 D. Roll-Hansen: Kompetanse i grunnskolen. 53s.
- 99/31 T.P. Bø: Klassifisering av registrerte arbeidsledige og personer på tiltak i arbeidskraftundersøkelsen (AKU). 45s.
- 99/36 M. Stålnacke, J-A. Sigstad Lie og L. Solheim: En analyse av SSBs generelle utvalgsplan fra 1995 basert på næringsvise sysselsettingstall. 83s.
- 99/37 B.O. Lagerstrøm: Trivsels- og arbeidsmiljøundersøkelse blant intervjuere i Statistisk sentralbyrå. 155s.
- 99/38 K.J. Einarsen: Evalueringsrapport for pilotforsøket for FylkesKOSTRA-utdanning. 55s.
- 99/39 L. Rogstad: FoB2000: Adressesamsvar mellom folkeregister og adresseregister i GAB: – rapport fra Lysebu-seminar 8. og 9. desember 1998, – tiltaksplan for bedre adressesamsvar. 39s.

Notater

Tillatelse nr.
159 000/502

B *Returadresse:*
Statistisk sentralbyrå
Postboks 8131 Dep.
N-0033 Oslo

Statistisk sentralbyrå

Oslo:
Postboks 8131 Dep.
0033 Oslo

Telefon: 22 86 45 00
Telefaks: 22 86 49 73

Kongsvinger:
Postboks 1260
2201 Kongsvinger

Telefon: 62 88 50 00
Telefaks: 62 88 50 30

ISSN 0806-3745

Statistisk sentralbyrå
Statistics Norway